Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

et dñs. Vade: quia ego
tecum sum et non te de
seram. ubicumq; ambu
laueris: et cum acquisi
eris m̃ indos cum coro
na martyrũ uenies ad
me. Respondit thomas
Dñs meus estu. ego s̃
uus tuus: fiat uolũ
tas tua. Hec eo dicen
te: ecce ꝓpositus fam
lio regis indorũ nomĩe
abbanes descendens de
naui deambulabat iuxt
mare in foro ceruũ uena
lui. Dñs aũt accessit ad
eũ: et dixit ei. Quid cõpa
rare uis iuuenis? At
ille ait. Dñs meus in
dorum rex misit me
ad istas partes ut cõ
ducem artifices inge
nuos: aut seruos eme
rem qui sciant artem
architecturam et oia
que ex lignis fiũt aut
lapidibz. ut romano
opere sibi palatiũ cõ
struat. Cui dñs ait.
Habeo seruũ ydoneũ
et fidelem michi quẽ
ad diuersas iam ciui
tates misi. et quidq̃d
laborat michi laborũ
suorum mercedes ap
portat. Hunc itaq;
mittã tecũ. ut expleas
omnibz ad me cum fa
clas cum honore reui
ti. Qd audiens abba
nes magno gauisus
est gaudio grãs agẽs
osculabatur genua eius
et cõuocans thomã
dñs tradidit eũ in ma
num abbanes et absces
sit. Dixit aũt abbanes
ad thomã. Dic m̃i ue
ser uus ipius es qui ẽ
dicit te michi? Cui
thomas ait. Ego mi
nus ipius cẽm qua ho